

En time for lidt.

Her i efteråret skal vi sætte uret en time tilbage. Det gør vi hvert år. Om foråret skal vi huske, at stille uret en time frem. Der er mange grunde for og imod, men livet går sin gang alligevel. Både mennesker og dyr skal to gange hvert år vænne sig til nye tider – nok mest til gene for dyrene, idet der hvert år køres mange bl.a. rådyr og kronhjorte ned i trafikken, når urene er stillet frem eller tilbage. Naturen har jo – som mennesker – deres egen rytme. Og når vi skal en time tidligere eller senere ud på vejene, så sker uheldene.

Mennesker har således, som alle andre skabninger, deres egen rytme. Vi prøver f.eks. at nå så meget som muligt i døgnet 24 timer. Af og til kan man ønske, at der er 25 eller 26 timer i døgnet, men det ville nok alligevel bare afføde ønske om 26-27 timer i døgnet. Og hvad vil vi egentlig også med flere timer? Det kunne være godt, om vi fik mere tid til at være sammen med vore kære. Men jeg hører som oftest ønsket om 25 timer i døgnet fra folk, der skal bruge den sidste time på arbejdet – eller for dem selv.

Så vi kan godt bilde os selv ind, at vi ville nå mere, hvis der var flere timer i døgnet. Men hvad ville vi egentlig nå?

Én gang om året får vi chancen for at vise, hvad vi ville gøre, om vi havde en time mere i døgnet. Når vi skifter fra sommertid til vintertid ("dansk normaltid"), så får vi faktisk én time mere i et døgn. Men står man så den time tidligere op ift. uret og gør noget – måske endda for andre? Eller ligger man en time mere under dynen?

Jesus beder os bruge vores kostbare tid – til at tro og følge hans ord. I fortællingen om en kongesøns bryllup sker det ulykkelige, at ingen indbudte møder op. Alle som én undskylder de sig, og går til hver deres egne gøremål i stedet. I stedet for, at tro på kongens udsending og komme til festen, ville folk hellere sørge for deres eget – ”hytte deres eget skind”. Deres videre skæbne er ikke misundelsesværdig. Når Jesus fortæller historien er det fordi vi kan se Gud som kongen og kongens invitation som Jesus. Dem, der til sidst tager imod invitationen er dem, der kommer med til fest hos kongen – skal glædes i Guds himmerige.

Tilbage står vi mennesker med valget, når vi hører Jesu ord og bud – når vi læser invitationen. Vi kan vælge at tage imod invitationen. Vi kan også vælge at passe vort eget, og økonomisere med vores tid – for vores egen vindings skyld. Hver eneste dag er fyldt med valg. Hver eneste time har vi et valg. Hver eneste gang, vi står overfor for et andet menneske, kan vi vælge. Vi kan vælge os selv til – og dermed vælge vores næste fra. Eller vi kan vælge os selv fra – og dermed vælge vores næste til. Vi vælger ikke rigtigt hver gang. Intet menneske formår, at se bort fra sig selv hele tiden. Paulus’ ord rammer vist os alle fra tid til anden: *”Viljen har jeg, men udføre det gode kan jeg ikke. For det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg”*.

Hver morgenstund er en ny begyndelse – en ny start. Nogle vil kalde det en frisk start. Og uanset om vi befinder os i sommertid eller vintertid, så har vi en opgave fra Gud. Brug timen og dagen – ja, brug livet – med Guds og din næstes vinding for øje.

Går vi og gemmer os bag travlhed og klokkeslæt, for at undsige os den forpligtende kærligheden til vores medmennesker, så gør vi ikke Guds vilje med os. Hvis vi hele tiden forsøger at få flere timer i døgnet for egen vindings skyld, så hviler vintertiden og mørket over os og vores dag. Men søger vi i stedet at bruge vores kostbare tid, mest for andres skyld, så går vi livets vej i lyset og under Guds kærlighed.

I den danske salmebog finder vi salmen ”Uforsagt, vær på vagt” (nr. 275) om, at vi skal være på vagt overfor mørket, egoismen og anfægtelse. Vers 6 lyder: *”Klokken slår, tiden går / evigheden os forestår / Lad os da bruge den kostbare tid / tjene vor Herre med al vor flid / så skal vi nok komme hjem!”*

Selvom vi stiller havemøblerne tilbage i skuret sidst i oktober, så må vi ikke sige os fri for, at byde naboen en plads – at bruge tid sammen med vores næste. Også selvom vi mangler en time i døgnet...

Mads Zachodnik